

בפעולה
בתוך החצר, מקשי קשים ומשלימים תוכניות לערב. במרכז: שניים שכבר מצאו, ציפי לוי (במשקפי שמש) ושוקי בן-פורת.

העולם הזה

הולך לראות מה חדש בשוק המציאות של רחוב דיזנגוף

בורסת החתיכות

ה יממהייה הכלונית, שלבשה חולצה שקופה על עורה הערום, זעפה בקול שנשמע למרחק חמישה שול- חנות: "מה זאת אומרת אתה רוצה את הטלפון שלי?" קצפה לעבר החתיך מגור דל-השיער שנעצר ליד שולחנה. "הרי רק כן, לא נעים. אפשר להתבלבל לפעמים. כבר שכחת?"

חיך משותף
ציפי לוי מביאה משהו מעניין לתשומת-ליבו של דני להולה, אזור רוול ותיק שהגיע לחופשה מגרמניה.

אבל הן כליכך רבות, וכליכך דומות לפעמים, שלך תזכור. העיסקות, בבורסת החתיכות של רחוב דיזנגוף התליאביבי כליכך מסועפות, כליכך שוטפות, שהבן אדם צריך להיות מחשב אלקטרוני ולבוא עם קצרנית, כדי לא להתבלבל. אלא שהבן-אדם הוא לא מחשב, ואם היתה לו קצרנית — הוא היה לוקח אותה למסיבה, לא לעבודה. הבן-אדם רוצה, בסך-הכל, למצוא בתיזוג, למסיבה של יום שישי, או מסיבה לבתיזוג של יום שישי, או שניהם ביחד. והמקום לעשות זאת — בצורה רצינית, כמובן — הוא בקפה רוול, בעיקר בצהרי יום ו'. או ושמ, ניתן לראות, להרגיש ולהירח את כל מה שהתחדש, מאז יום ו' שעבר, בשוק המציאות התליאביבי, ולא רק התליאביבי.

חתיכות

לפצועים

א יזה שאפות, איזה שאפות, מת- אנח בהנאה דני להולה (23), בני

פטים שנה ד', ומימינה (עומד) דייל אל-על יוסי לוי, שטרח להגיע בזמן מנמלה-התעופה כדי שלא להחמיץ את הבורסה. בתמונה למעלה: העסקים מתנהלים גם על המידרכה שבחזית רוול.

נערת ישראל, חנה אורדן, בת ה- 17 וחצי, מוקפת שלושה זאבים עליזים. משמאלה החבר הפרטי, ראובן ברליכס, סטודנט למיש-

שיח זאבים